

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519204147
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7519204147.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, zastúpenému JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, so sídlom vo D., B. XXX/XX, o zaplatenie 779,36 € s príslušenstvom a určenie neprijateľnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 11. novembra 2022 sp. zn. 17Csp/191/2019

rozhodol:

Zrušuje rozsudok Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 11. novembra 2022 č.k. 17Csp/191/2019 - 230 vo výrokoch III. a IV. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 11. novembra 2022 č.k. 17Csp/191/2019 – 230 zastavil konanie o zaplatenie 779,36 € (I.), určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytnutí pôžičky/Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 7146295/560504123 zo dňa 15.12.2014, uvedená v čl. 12, bod 12.1, v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tento deň sa Zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Po dni vyhlásenia okamžitej splatnosti Pôžičky nebude Klientovi ďalej účtovaná Zmluvná pokuta.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (II.), určil, že žalovaný má proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46% s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (III.) a žalovaný má proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že aj v tomto prípade o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (IV.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 779,36 € spolu s príslušenstvom titulom dlžnej sumy zo zmluvy o pôžičke zo dňa 15.12.2014 a o vzájomnej žalobe žalovaného zo dňa 08.01.2020, v ktorej žiadal, aby súd rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 12, bod 12.1. zmluvy.

3. Žalobca zobral žalobu späť v časti 520,09 € s prísl., nakoľko obranu žalovaného považoval za dôvodnú, že úver je bezúročný a bez poplatkov a v časti 259,27 € s prísl. z dôvodu zaplatenia žalovanej pohľadávky (v sume 259,27 € nesplatená dlžná istina a v sume 61,98 € úroky z omeškania). Na základe dispozitívneho úkonu žalobcu pred prvým pojednávaním, súd konanie o zaplatenie sumy 779,36 € spolu s príslušenstvom, zastavil (výroku I.).

4. Dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Na základe uvedeného súd vzájomnej žalobe žalovaného vyhovel (výrok II.).

5. Rozhodnutie o trovách konania súd právne posúdil podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, a podľa § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

6. Dospel k záveru, že žalobca zavinil zastavenie konania v rozsahu 568,09 € (48,- € čiastočné späťvzatie žaloby bez uvedenia dôvodu a v rozsahu 520,09€ s príslušenstvom čiastočné späťvzatie žaloby z dôvodu uznania obrany žalovaného ako dôvodnej) a žalovaný zavinil zastavenie konania v rozsahu 259,27 €. Priznal tak žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 46 % (73 % úspech - 27 % neúspech = 46 %).

7. Proti výroku III., ktorým súd rozhodol o trovách prvoinštančného konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. V dôvodoch odvolania namietal, že súd prvej inštancie sa pri posudzovaní úspechu v konaní vôbec nevysporiadal s tým, že si proti žalobcovi úspešne uplatnil právo na určenie neprijateľnej podmienky vzájomnou žalobou podľa § 147 CSP. Vysvetlil, že predmetom konania bol okrem nároku žalobcu na zaplatenie 779,36 € s príslušenstvom aj jeho samostatný nárok voči žalobcovi na určenie neprijateľnej podmienky. Nestotožnil sa ani s úvahou súdu, že zavinil zastavenie konania v časti 259,27 €. V tejto súvislosti ozrejmil, že túto sumu nemohol zaplatiť skôr ako po podaní žaloby, pretože do ustálenia výšky pohľadávky v konaní nemohol vedieť, koľko žalobcovi vôbec dlhuje. Zdôraznil, že až potom, ako na svoje zastupovanie splnomocnil advokáta relevantne zistil, na čo má žalobca nárok. Po kvalifikovanom uplatnení prostriedkov procesnej obrany žalobca dokonca čiastočne zobrať svoju žalobu späť.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol potvrdiť napadnutý výrok rozsudku ako vecne správny. Zároveň si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Má za to, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože v priebehu sporu zavinil zastavenie konania v časti 259,27 €, a to z dôvodu čiastočného zaplatenia žalovanej sumy po podaní žaloby, dňa 12.7.2021. Námietku žalovaného, že ako spotrebiteľ nemal vedomosť o tom, koľko mu skutočne dlhuje, považuje za irelevantnú. Poznamenal, že žalovaného opakovane vyzýval na zaplatenie nedoplatkov, o čom svedčia predžalobné upomienky a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

10. Predmetom odvolacieho prieskumu bol odvolaním napadnutý výrok III. o trovách konania, ako aj závislý výrok IV. o trovách odvolacieho konania, pretože jeho konkrétna podoba je podmienená konečným výsledkom celého (t.j. aj prvostupňového) konania a o oboch týchto výrokoch je potrebné znovu rozhodnúť spolu. Ostatné výroky, ktoré neboli odvolaním napadnuté (I. a II.), nadobudli právoplatnosť.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

12. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že ustanovenia, ktoré použil pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania nesprávne vyložil a nesprávne ich aplikoval, ak rozhodol samostatne o trovách prvoinštančného a (predchádzajúceho) odvolacieho konania, zároveň je rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o trovách konania nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov (jeho závery sa tak

javia ako predčasné) a tým došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP.

14. Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu v sebe zahŕňa skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak z hmotnoprávneho hľadiska, ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávnych predpisov. Rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozsudku a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

15. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje vôbec alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v tom zmysle, že súd sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní, ktoré sú relevantné z hľadiska rozhodnutia vo veci a odôvodnenie tiež musí byť v súlade s výrokom. Nepreskúmateľnosť rozsudku v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia znemožňuje sporovej strane, resp. obmedzuje jej právo uplatniť opravný prostriedok voči skutočným dôvodom súdneho rozhodnutia a tým sa porušuje jej právo na spravodlivé súdne konanie.

16. Odvolaním napadnutá časť rozsudku vyššie uvedené náležitosti nemá. Jej odôvodnenie nie je dostatočné, pretože súd sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Stranám sporu súd nezrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení nevyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Zároveň nepodal výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa relevantných hmotnoprávnych zákonných ustanovení. Z týchto dôvodov odvolací súd musí konštatovať, že odôvodnenie napadnutého výroku rozsudku nie je obhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný.

17. Predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu boli výroky o trovách konania. Podstatou odvolacích námietok žalovaného bolo tvrdenie, že súd pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania úplne opomenul zohľadniť, že žalovaný bol plne úspešný pri uplatňovaní samostatného nároku proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

18. Odvolací súd považuje odvolacie námietky za dôvodné, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé ako sa súd vysporiadal s tým, že predmetom konania bol aj nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou (kde bol žalovaný úspešný).

19. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Každá zo strán znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor skončený. Ak strana v spore je úspešná, nadobudne nárok na náhradu trov konania, ktoré na dosiahnutie tohto rozhodnutia vynaložila.

22. Zásada úspechu vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

23. Ak sa vedie konanie o samostatných nárokoch sporových strán (žalobe a vzájomnej žalobe), postupuje sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku samostatne. Súd teda aj o nároku na náhradu trov konania o nároku žalobcu uplatneného žalobou a o nároku žalovaného uplatneného vzájomnou žalobou rozhodne samostatnými výrokmi, v závislosti od úspechu strán sporu.

24. Súd prvej inštancie v preskúmanom prípade rozhodoval o dvoch samostatných nárokoch, a to o nároku žalobcu proti žalovanému na zaplatenie 779,36 € (uplatnený žalobou) a o nároku žalovaného na vyhlásenie zmluvnej podmienky v Zmluve o poskytnutí pôžičky/Zmluve o spotrebiteľskom úvere ako neprijateľnej (uplatnený vzájomnou žalobou). Nárok na náhradu trov konania však stále posudzoval a priznával len z nároku žalobcu proti žalovanému na zaplatenie 779,36 € bez toho, aby zohľadnil, že žalovaný mal po vrátení veci odvolacím súdom plný úspech v samostatnom nároku na vyhlásenie zmluvnej podmienky v Zmluve o poskytnutí pôžičky/Zmluve o spotrebiteľskom úvere ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorý si uplatnil vzájomnou žalobou v tomto konaní.

25. Pretože súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s touto rozhodujúcou skutočnosťou a svoje myšlienkové pochody v tejto časti vôbec nevysvetlil, naplnil tým dôvod na zrušenie napadnutého výroku podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pochybil aj tým, že rozhodol o trovách predchádzajúceho odvolacieho konania ako o samostatnom nároku osobitným výrokom IV. rozsudku.

27. Okresný súd Košice – okolie vo veci rozhodol už skôr uznesením z 10.8.2021 sp. zn. 17Csp/191/2019-183 a Krajský súd v Košiciach uznesením z 17.6.2022 sp. zn. 5CoCsp/86/2021 označené uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pretože opomenul rozhodnúť o vzájomnej žalobe žalovaného. Po vrátení veci malo byť úlohou súdu prvej inštancie opakovane sa vysporiadať so späťvzatím žaloby žalobcom a meritórne rozhodnúť o zvyšnom nároku (vzájomnej žalobe podanej žalovaným). V novom rozhodnutí mal súd prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

28. Rozhodnutie samostatnými výrokmi ohľadom trov konania jednotlivých inšancií konania (t.j. samostatne o trovách konania v konaní pred súdom prvej inštancie a o trovách odvolacieho konania, ako to súd prvej inštancie spravil v napadnutom rozsudku) síce nie je vylúčené, avšak z gramatického a logického výkladu citovaného ustanovenia § 396 ods.3 CSP vyplýva, že v novom rozhodnutí o veci (po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia odvolacím súdom) má súd prvej inštancie rozhodnúť o náhrade trov bez rozlišovania medzi trovami odvolacieho konania a trovami konania pred súdom prvej inštancie.

29. Ak by mali byť trovy odvolacieho konania oddelené od trov konania pred súdom prvej inštancie, potom by nedávalo zmysel, aby o nich rozhodoval súd prvej inštancie až v novom rozhodnutí po vrátení veci - v takom prípade by o trovách odvolacieho konania mohol rozhodnúť samotný odvolací súd priamo v rozhodnutí, ktorým (vo veci samej) predchádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušuje. Práve preto, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie je potrebné posudzovať ako jednotné konanie, a teda o trovách konania rozhodovať na základe konečného výsledku celého konania, nerozhoduje o trovách odvolacieho konania už odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení, ale až súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

30. V zmysle uvedeného odvolací súd teda zdôrazňuje, že odvolacie konanie, v ktorom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená súdu prvej inštancie, nebolo samostatným konaním, ale súčasťou celého konania v tejto veci, preto súd prvej inštancie v rozsudku nasledujúcom po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu nemohol rozhodovať o trovách odvolacieho konania ako o samostatnom inštitúte. Ide o jednotné konanie a o jedny trovy konania, o ktorých správne rozhodol v zmysle § 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods.1 CSP súd prvej inštancie.

31. Tým, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil výrok o trovách odvolacieho konania, bol naplnený aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. písm. h/ CSP.

32. Zo všetkých uvedených dôvodov vzhľadom k tomu, že tieto nedostatky znemožnili žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, je naplnený dôvod pre zrušenie napadnutého a závislého výroku o trovách konania v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

33. Úlohou súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania bude zohľadniť plný úspech žalovaného v samostatne uplatňovanom nároku, o náhrade trov konania rozhodnúť dvoma samostatnými výrokmi (v konaní o žalobe a o vzájomnej žalobe) podľa uplatnených nárokov rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tomto uznesení, dôsledne sa pritom vysporiada aj s odvolacími námietkami žalovaného vo vzťahu k (ne)zavineniu zastavenia konania v časti sumy 259,27 €. Rozhodne tak o trovách celého konania, t.j. o trovách konania pred súdom prvej inštancie aj tohto a predchádzajúceho odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP tak, aby boli súčasťou celku (oboch výrokov) a svoje rozhodnutie následne náležite odôvodní tak, aby spĺňalo všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).